

การวิจัยเรื่อง การขยายตัวของเมือง และสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในเขตเมืองหลวง
ชั้นนอก กรณีศึกษา เขตลาดกระบัง มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย
จากการขยายตัวของเมือง ความขัดแย้งของสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยเนื่องจากการใช้พื้นที่ที่
ร่วมกันของพื้นที่เกษตรกรรมและชุมชน รวมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยและ
นโยบายการจัดการชุมชนเมืองในพื้นที่เมืองหลวงชั้นนอก

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือหัวหน้าครัวเรือนที่อาศัยอยู่และมีทะเบียนบ้าน ใน
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 15,910 ครัวเรือน โดยทำการสุ่มตัวอย่างมา
ทำการศึกษานับจำนวน 390 ครัวเรือน โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น ทำการสำรวจและเก็บข้อมูล
โดยตรงกับหัวหน้าครัวเรือนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์จำนวน 390 ชุด
(ร้อยละ 100) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for windows ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้
ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย มาประกอบสรุปผลการวิจัยผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าครัวเรือน
ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 40-49 ปี มีอาชีพหลักเป็นพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม
มากที่สุด และสถานภาพโดยทั่วไปแต่งงานแล้ว ด้านที่อยู่อาศัยปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นบ้านของ
ตนเอง ลักษณะเป็นบ้านเดี่ยว มีสมาชิกในบ้านจำนวนระหว่าง 3 - 4 คน และเหตุผลสำคัญที่
เลือกอาศัยอยู่ในชุมชนปัจจุบันเพราะใกล้ที่ทำงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแผนจะอยู่อาศัยใน
บ้านหลังปัจจุบันมากกว่า 21 ปี

สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในเขตลาดกระบัง มีปัญหาเรื่อง น้ำท่วมบริเวณบ้านพักอาศัยที่
ต้องปรับปรุงโดยเร่งด่วน ปัญหาน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลเป็นมลภาวะที่สำคัญอันดับแรก และวัสดุ
สร้างบ้านที่เป็นอันตรายเป็นปัญหาที่ต้องดูแลโดยเร่งด่วนเช่นเดียวกัน ซึ่งปัญหาดังกล่าวข้างต้น
นำไปสู่การขยายตัวของสิ่งแวดล้อมที่ขัดแย้งกันระหว่างพื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การใช้
ล้ำคลองสาธารณะกับถนนสาธารณะ และวิถีชีวิตแบบท้องถิ่นกับวิถีชีวิตแบบเมือง

ผลการวิจัยนำไปสู่ข้อเสนอแนะ การวางนโยบายและแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัย
โดยใช้การจัดการด้านสาธารณสุขไปมาปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยเป็นอันดับแรก ลำดับ
ต่อมาคือการพัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชน การบริหารและจัดการชุมชน การพัฒนาเมืองและการใช้
ที่ดิน และลำดับสุดท้ายคือการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ